

РЕШЕНИЕ

№ 6397

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Ц.Вергов, като разгледа дело номер **7313** по описа за **2023** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на К. А. Р., чрез адв. Г. М. – САК, срещу решение № 2465 от 26.05.2023г. по НАХД № 1094/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 121-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №22-4332-025537/09.12.2022 г. на началник сектор в СДВР отдел Пътна полиция-СДВР, с което на касатора, за извършено нарушение на чл. 104Б, т.2 ЗДвП на основание чл.175а ал.1 пр.3 ЗДвП е наложена глоба в размер на 3 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца за.

Според жалбоподателя съдът неправилно е ценил доказателствата по делото, в резултат на което е формирал грешни фактически и правни изводи. Според процесуалния представител на касатора, за да се квалифицира определено поведение на пътя като „дрифтене“ е необходимо да бъде установено управление на автомобила със задържане задната част на автомобила колкото се може по-дълго, като страничното приплъзване се придържа към максимален слип ъгъл като се предизвиква т.нар „презавиване“ като същото трябва да се държи „стабилно“ при запазване задължителното условие –да се поддържа висока и постоянна скорост, както и да е извършено при синхронизирано ползване на ръчната спирачка. Поддържа се

защитната теза, че касаторът е изгубил управление над автомобила не в резултат на умишлени действия, а на неопитност. По същество от съда се иска отмяна на решението и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът- редовно призован, не се явява лично и не се представлява. По делото е постъпила писмена молба от процесуалния му представител – адв. М., с която същата заявява, че не възразява делото да се гледа в тяхно отсъствие. По същество на спора поддържа изложеното в касационната жалба. Ответникът – Началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи – редовно уведомен, не се явява лично и не се представлява.

Представителят на СГП – прокурор В. моли съда да остави в сила решението на СРС. Административен съд - София-град, XXV касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, въззивният съд, след обсъждане на събраните и приобщени по делото доказателства е приел за установено от фактическа страна, че на 18.11.2022 г. около 13:10 часа свидетелят Д. Г. М. шофирал автомобила си в [населено място] по ул. ”8-ми декември” с посока на движение от [улица]към бул.”К. О.”. Пред него се движел жалбоподателя, който управлявал л.а. БМВ 318 Т. с рег. [рег.номер на МПС] . Свидетелят М. имал добра видимост към него и установил, че същият е млад мъж. Забелязал също, че преди бензиностанция О. жалбоподателят започнал да извършва дрифт, но изгубил контрол над автомобила, ударил се последователно в ляв и десен тротоар, след което тръгнал безконтролно към намиращата се наблизо спирка за МГТ, качил се на тротоара, където в същото време се намирала свидетелката Н. С. К.. Жената за да избегне удара скочила в храстите вдясно от нея, след което автомобилът с голяма скорост се ударил в електрически стълб, като изкривил същия.

На място бил изпратен автопатрул от ОПП-СДВР, в чийто състав бил свидетелят А. Г. Д., заемащ длъжността мл. автоконтрольор в ОПП-СДВР. След като взел сведения от очевидците, Д. приел, че е налице извършено нарушение по чл.104Б т.2 ЗДвП от страна на жалбоподателя, като описал същото по следния начин: „водачът не използва пътя по предназначение, като хлъзга автомобила /дрифт/, напуска пътното платно вдясно, качва се на тротоара и застрашава живота и здравето на движещата се пешеходка Н. С. К. ”. Свидетелят Д. съставил и връчил надлежно на Р. АУАН №GA829235/18.11.2022 г., без възражения от негова страна. Въз основа на направените в АУАН констатации, компетентно длъжностно лице - Началник сектор към СДВР, ОПП-СДВР е издал процесното НП, в което след като изцяло възпроизвел описаната в акта фактическа обстановка, на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП наложил на жалбоподателя глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Софийският районен съд, при извършената преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, е формирал правни изводи за това, че както АУАН, така и издаденото въз основа на него НП, са издадени от материално и териториално компетентни длъжностни лица, по предвидените в закона форма и ред, както и в

сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Съдът е посочил, че изложената фактическа обстановка по отношение на вменено нарушение се установявала по безспорен и категоричен начин от показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели.

Намерил е, че К. А. Р. е извършил вмененото му нарушение, както от обективна, така и от субективна страна, тъй като е използвал пътя, отворен за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с неговото предназначение за превоз на хора и товари. Обсъдил е и приложимата санкционна норма и съответно размера на наложената санкция.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно, като настоящият касационен състав споделя изложените мотиви от въззивния съд, поради което същите не следва да се преповтарят съгласно чл. 221, ал. 2, изр. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

С разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП се регламентира забрана за водач на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Дали с това си поведение водачът е създал опасност за останалите участници в движението и/или е застрашил живота и здравето им, какъвто извод в случая се съдържа в НП, е ирелевантно за съставомерността на извършеното деяние, тъй като съставът на нарушението изисква единствено водачът да не е използвал пътя, отворен за обществено ползване по предназначение - за превоз на пътници и товари, и не въвежда допълнителни елементи като условие за съставомерност на деянието. В закона не се съдържа легална дефиниция относно „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари“, което предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. В случая както в АУАН, така и в НП, ясно са описани всички елементи от състава на нарушението, а именно: че като хлъзга автомобила /дрифт/, напуска пътното платно вдясно, качва се на тротоара и застрашава живота и здравето на движещата се пешеходка... Без значение за съставомерността на деянието са конкретните способности, чрез които се постига крайния резултат-дали това става посредством рязко подаване на газ, боравене със съединителя, завъртане на волана, дърпане на ръчната спирачка или по друг начин поради което и възраженията в тази насока са несъстоятелни.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения, представляващи касационни основания по чл. 348, ал.1 НПК, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на ответника по касацията се следват разноски, но предвид липсата на заявена претенция за такива, не следва да бъдат присъждани.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София град, XV-ти касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2465 от 26.05.2023 г. по НАХД № 1094/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 121-ви състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.